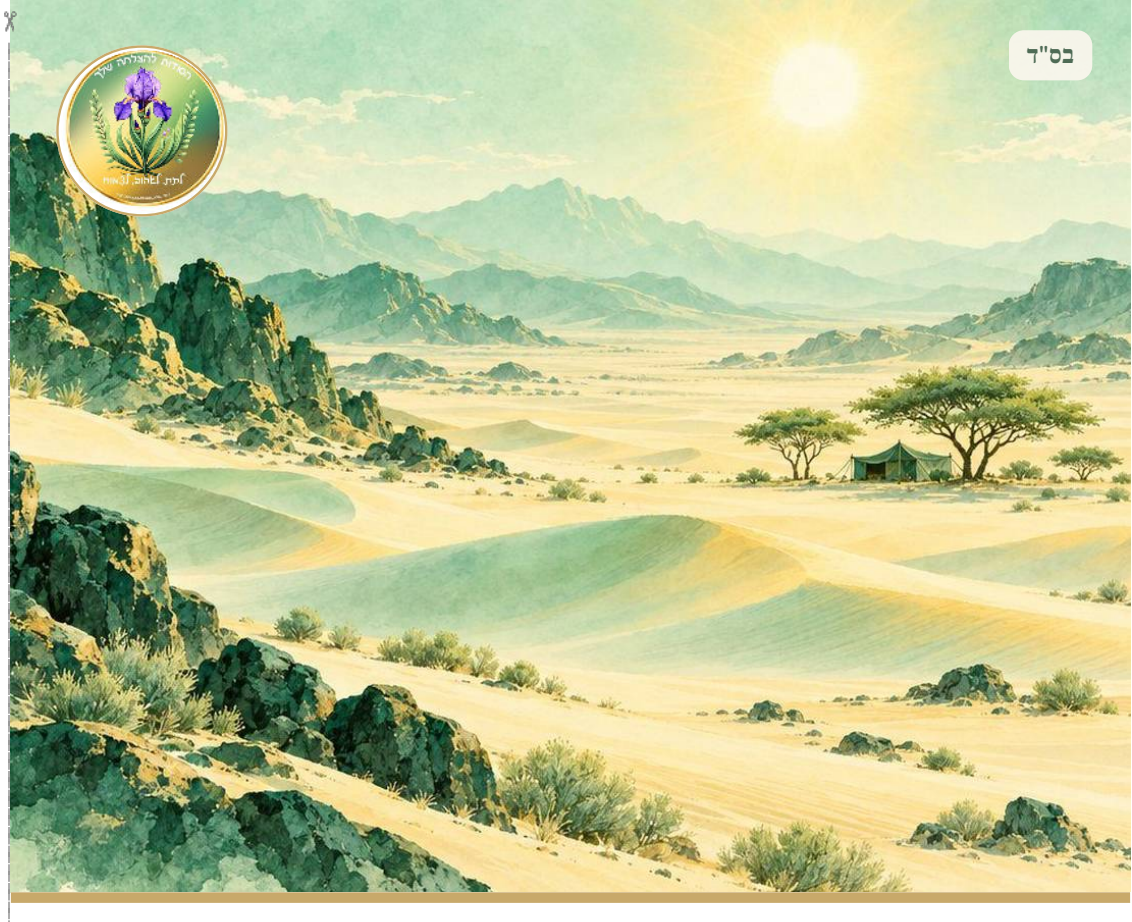
בס"ד

פרשת וישב

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

▶ לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

תוכן העניינים

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבָּתָם רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם (בראשית לז, ב)	3
וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים... (בראשית לז, ט)	4
וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים... (בראשית לז, ט)	6
ויקח משה את עצמות יוסף עימו	7
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-אֶחָיו מַה-בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג... (בראשית לז, כו–כז)	8
וַיָּקֻמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם... (בראשית לז, לה)	10
וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת-אֲדֹנָיו... (בראשית לט, ז)	10
וַיְמָאֵן	11
ויעזוב בגדו בידה	12
ולא שמע אליה (בראשית לט, י)	12
וַיְהִי יְקֹוָק אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ... (בראשית לט, ב)	13
ויהי	14
וְהוּא כְּפִרְחַת עָלְתָה נָצָה הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ... (בראשית מ, י)	15
ברכת הרב וסיום	17

לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

סרקו את הקוד או לחצו כאן

youtube.com/watch?v=aFl5waJOb5I

בס"ד

פרשת וישב

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

> וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבָּתָם רָעָה, אֶל-אֲבִיהֶם.
>
> בראשית לז, ב

רשי כותב:

כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה היה מגיד לאביו, שהיו אוכלין אבר מן החי, ומזלזלין בבני השפחות לקרותן עבדים, וחשודים על העריות. ובשלשתן לקה.

על אבר מן החי (לעיל פסוק לא) וישחטו שעיר עזים במכירתו, ולא אכלוהו חי.

ועל דבה שספר עליהם שקורין לאחיהם עבדים, (תהילים קה יז) לעבד נמכר יוסף.

ועל העריות שספר עליהם, (להלן לט ז) ותשא אשת אדוניו וגו'.

נתייחס ל"אבר מן החי"

כל דבר שבא לעולם בדרך נס לא חלות עליו הלכות התורה. מדוע ? מכיוון שזה בא מהשמיים. כמו שהיה עם רבי שמעון בן חלפתא. יום אחד הוא הולך במדבר. באמצע הדרך 2 כפירי אריות הגיעו והוא לא ידע מה לעשות. הוא התחיל לצעוק "הכפירים שואגים לטרף לבקש מאל אוכלם". שה' יתן להם אוכל שלא יאכלו אותי. מה אני עשיתי ? מייד הקב"ה שמע את קולו הוריד לו שתי חתיכות של בשר מן השמיים. היה צפוי שכל אריה יאכל חתיכה. בפועל שני האריות אכלו יחד את אותה חתיכה. מה עשה רבי שמעון בן חלפתא לקח את החתיכה השניה וברח. הביא את הבשר לבית המדרש ושאל את החכמים במה הם עוסקים. הם ענו לו שהם עוסקים בבשר שנתעלם מן העין. סיפר להם את מה שקרה עם האריות ושהוא ראה את הבשר יורד

מן השמיים. מה דינו של בשר זה ? אמרו לו אין דבר טמא יורד מן השמיים. נעשה לך נס.

גם כאן, יוסף חשב שהם אוכלים "אבר מן החי", הוא לא ידע שהם בראו את הבהמה הזו ע"פ ספר היצירה (ספר שנכתב על יד אברהם אבינו). לכן, ; וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבָּתָם רָעָה, אֶל-אֲבִיהֶם.

> וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים, מִשְׁתַּחֲוִים לִי.
>
> בראשית לז, ט

השמש זה יעקב אבינו. הירח זו רחל. האישה נקראת ירח.

יש מעשה עם רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי. הוא היה תקיף. היתה לו אישה צדקת גדולה וגם תקיפה. היא היתה ביתו של רבי שמעון בן רבי יוסי בן דקוניא. יום אחד היו יושבים רבי שמעון בר יוחאי עם כל התלמידים שלו. והנה רבי שמעון בר יוחאי אומר להם היום בלילה יש הילולה. רבי שמעון לא רגיל לעשות הילולות. הלילה הבן שלי אלעזר יהיה בר מצוה. עשה להם סעודה גדולה כיד המלך. עמד רבי אלעזר ואמר דברי תורה שלא שמעתם אוזן מעולם. כך מובא בזוהר חדש. במסיבה הזו ישב רבי שמעון בן רבי יוסי בן דקוניא הוא היה תלמיד חכם גדול. אמר רבי שמעון בן רבי יוסי בן דקוניא: יש לי בת. רבי שמעון אתה התחלת את ההילולה תגמור אותה. אמר רבי שמעון, קדימה. שתספור שבעה נקיים ונעשה חתונה. אמר רבי שמעון לחכמים: תשארו פה כל שבעת הימים נעשה עוד שמחה. 7 ימים למדו תורה עם רבי שמעון ואחרי שבוע עשו חתונה. אז רבי אלעזר התחתן כשהיה בגיל בר מצווה ושבוע. חיו יפה ברוך ה'. רבי אלעזר היה מבקר את חמיו. אחת הפעמים אשתו הלכה לבקר את אביה וכתוב שם שהיא נשקה את ידו. מכאן למדנו שהבת מנשקת יד אביה גם אחרי נישואיה. כשרחל אומרת לאביה לבן כי

"דרך נשים לי" היא בעצם מתכוונת לאמר שמסיבה זו היא לא קמה לנשק את ידו. הסיבה האמיתית שהיא לא קמה היתה התרפים.

אביה של אשתו של רבי אלעזר אמר לביתו: לכי ומעטי את עצמך כלפי בעלך. שאת נמשלת לירח והוא לשמש. כמו שהירח מעטה את עצמה כלפי השמש, כך גם את. היא ראתה שהוא אומר לייסורים "בואו אחי, בואו רעי" ובבוקר היא שומעת אותו אומר "לכו" שלא יהיה לי ביטול תורה. ומה היו הייסורים ? כל הגוף שלו דם ומוגלה. והיא כאשתו היתה צריכה להפוך 60 פעם להחליף את המצעים מהדם. עד שיום אחד צעקה עליו "כילית ממון של בית אבא." ואתה בידיים מביא עליך את הייסורים. קמה וברחה. הלכה לה. אותה שעה היו ספנים שהגיעו מנורביה, פרגואי ובדרך היתה סערה בים. אמרו "ננו בזכות רבי אלעזר בן רבי שמעון|". נעצרה הסערה בים. אמרו לעצמם, אם זה בזכות רבי אלעזר אנו מביאים לו מתנה כשנגיע לארץ. כשאשתו של רבי אלעזר יצאה הם הגיעו. ראו אותו במצב הזה, הביאו לו רופא ועשו לו 60 מיני מאכלים ממולאים עם תאנים. ורפאו אותו. רשי אומר שבתאנים יש חומר שהוא טוב לעור. ידוע שהחלב של התאנים משמש לקוסמטיקה ולבעיות עור. פתאום מגיעה ביתו של רבי אלעזר. אימה שלחה אותה לרגל ולראות מה קורה עם אביה. והנה מה היא רואה ? את כל הספנים מטפלים ברבי אלעזר. אמר רבי אלעזר לביתו, "תגידי לאמא שלך. שלי גדול משלה. ממרחק תביא לחמה. אז אנו רואים שהאישה היא הירח והבעל הוא השמש.

ראינו גם שיהושע נמשל לירח. איך היו אומרים אותו דור ? "פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה". יהושע בא מרחל. יהושע בא מיוסף הצדיק. לכן אמר להם "והנה השמש והירח". לכן יהושע העמיד את הירח, "שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון".

◆ **ראיתי במדרש, מה זה שני החלומות ?**

אחת על הנהגת השמיים ואחת על הנהגת הארץ.

> וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים, מִשְׁתַּחֲוִים לִי
>
> בראשית לז, ט

כל הנהגת הרקיע תלויה ביוסף הצדיק. עד היום. כל שישי זה יוסף. מה תהיה ההנהגה בעולם ? מה יהיה איתנו ? בלילה הזה, ליל שישי (יום חמישי בלילה). אם אדם לומד תורה בלילה הזה זה לתועלת הן לנשמה והן לגוף. הן לענייני העולם הזה והן לענייני העולם הבא.

בחלום הקודם, וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי, וְגַם-נִצָּבָה; וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם, וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי, זה ענייני העולם הזה. ענייני שדה, חקלאות.

אז הסוד הוא, שאם אתה רוצה ענייני רוחניות וענייני גשמיות, אתה צריך להסתדר עם יוסף הצדיק.

במדרש מופיע "ויגער בים סוף ויחרב".

◆ **למה ויגער ? מי גער ?**

משה רבינו.

המדרש אומר שמשה קרע את ים סוף אז בהתחלה היה בוץ. והרשעים שהיו ביניהם מה אמרו ? ראיתם ? הקב"ה לקרוע את הים יכול אבל ליבש את הים לא יכול (חס וחלילה). אותה שעה כעס הקב"ה ורצה, חס ושלום, לאבד אותם. זה מובא ביונתן בן עוזיאל על הפסוק "לסוסתי ברכבי פרעה דימיתיך רעייתי". כמו שעשה הקב"ה לסוסים של פרעה רצה הקב"ה לעשות לישראל. מייד אמר משה רבינו "ריבונו של עולם מה יהיה ? אתה הוצאת אותם עכשיו ממצריים, קרעת להם את הים, עכשיו תקבור אותם ? יהיה חילול השם איום ונורא. מייד הקב"ה סילק את כעסו. אז מדוע לא הסתלקו מאז הכעס והגאווה ? כי לשם שמיים יש להשתמש בהם. אז לכן כתוב "ויגער בים סוף ויחרב", לשם שמיים השתמש בהם.

בזוהר הקדוש כתוב שהשבת מכפרת על מכירת יוסף. לכן כתב רבינו חיים פלאג'י בספרו "כף החיים" שלפני תפילת מוסף של שבת כל אחד יכוון במחשבתו שהוא בא לכפר על מכירת יוסף. מדוע ? כי הגלות הזאת קשה וארוכה. כולנו סובלים בגלות הזאת. אורך הגלות בגלל מכירת יוסף. קושי הגלות בגלל חטא העגל. יוסף תיקן את תפילת המוסף של שבת. הזוהר אומר "יוסף-מוסף", באתב"ש (א' מתחלפת עם ת', ב' מתחלפת עם ש',...) י' מתחלפת עם מ', אז יוסף יוצא מוסף. אומר רבי שמעון, מה עם שאר המוספים ? האם גם אותם תיקן יוסף ? לא. את מוסף ראש חודש תיקן דוד המלך. את מוסף פסח תיקן אברהם אבינו. את מוסף ראש השנה תיקן יצחק אבינו. יעקב אבינו תיקן את מוסף חג השבועות. משה תיקן את מוסף יום הכיפורים. אהרון תיקן את מוסף סוכות.

ויקח משה את עצמות יוסף עימו

◆ מה זה ?

מי הראשון שתיקן לנו שבת ? משה רבינו. הוא ניגש לפרעה וביקש ממנו שיהיה קצת סוציאליסט. תראה איזו נכונות כלפי האנשים שלך. תן יום אחד מנוחה ליהודים. הסכים פרעה. אז משה תיקן בעצם שבשבת תהיה ליהודים מנוחה במצריים. לכן כתוב, "ישמח משה במתנת חלקו". למה עשה זאת משה ? בגלל יוסף הצדיק. **ויקח משה את עצמות יוסף עימו**-את המכירה של יוסף אני אכפר אותה. לכן אח"כ לקח את ארון יוסף עימו.

> **וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אֲחָיו: מַה-בֶּצַע, כִּי נַהֲרֹג אֶת-אָחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ. כז לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים, וְיָדֵנוּ אַל-תְּהִי-בוֹ, כִּי-אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמְעוּ, אֶחָיו.**
>
> בראשית לז, כו–כז

בצע- אומר רבי יעקב בעל הטורים, בצע ראשי תיבות, **ב**וקר, **צ**והריים, **ע**רב. שלוש תפילות יש לנו ביום, שחרית, מנחה וערבית. אמר להם יהודה, אנחנו נשפוך דם ואח"כ נלך להתפלל ? איך תתקבל התפילה שלנו ? אם נשפוך דם איך יקבל מאיתנו הקב"ה את התפילה.

המדרש אומר, מה בצע ? - המדרש אומר שהפירוש הוא "איך נברך המוציא ?" בזמן התלמוד את כיכר הלחם היו בוצעים לחצי. רבי יעקב בעל הטורים אומר, שכשבאים לבצוע את הלחם צריך לשים את עשרת האצבעות על הלחם. יש אנשים שחושבים שזה קבלה. זה לא. כך צריך לעשות. זה פשט. מכיוון שהאדמה התקללה בעשר קללות ויש עשר מלאכות שצריך לעשות עד שנהיה לחם. חרישה, זריעה, קצירה, דישה, זרייה ברוח, הוצאת החיטה מהמוץ והתבן, טחינה, ניפוי הקמח, לישה, אפיה. לכן בברכת המוציא עשר תיבות: ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ. גם אם אתה אוכל סנדביץ או פרוסה צריך לשים את עשרת קצוות האצבעות על הלחם. על ידי פעולה זו יתברך הלחם על יד עשר אצבעותיו.

רבי יוסף חיים אמר שלפני הנטילה יאמר את הפסוק "ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן תירוש" גם עשר תיבות של ברכות. אז מה אמר להם יהודה ? אנחנו נבוא לברך ונשים את אצבעותינו על הלחם כדי לברך והידיים האלה שפכו קודם דם ? 10 אצבעות הידים כמו פעמיים האות ה'. כיכר הלחם כמו האות ו'. ה"כזית" של המוציא כמו האות י'. מה יוצא ? י', ה', ו', ה'.

השדי חמד שואל על הפסוק "וישבו לאכול לחם",

◆ מה זה ?

הוא מסביר שעשו סעודת הבראה. הם היו בטוחים שיוסף מת. בהתחלה זרקו אותו לבור והיו שם אריות והאריות ברחו ממנו. אז לקחו אותו לבור הזה (השני). הבור הזה היה ריק אבל נחשים ועקרבים היו שם. אז הם היו בטוחים שהוא גמור. אז ישבו ועשו סעודת הבראה.

יש לזכור, שהמזלזל בנטילת ידיים ראוי להשליכו לכלבים.

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אֶחָיו: מַה-בֶּצַע, כִּי נַהֲרֹג אֶת-אָחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ. כֹּז לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים, וְיָדֵנוּ אַל-תְּהִי-בוֹ, כִּי-אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמְעוּ, אֶחָיו.

יהודה בטוח שהוא לא מת. הם אמרו נזרוק אותו לבור ונראה אם הוא חי סימן שהוא צדיק ואם הוא מת אז ההיפך. אחרי שראו שהוא יצא חי, אמרו לא יתכן שהוא בסדר, זה בזכות אבא. אבא לא יכול לסבול שהוא מת אז הזכות הזאת עמדה לו. ואז זרקו אותו לבור השני.

> וַיָּקֻמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ, וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם, וַיֹּאמֶר, כִּי-אֵרֵד אֶל-בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה;
>
> בראשית לז, לה

שבאו כל הבנים אז יעקב מרגיש מי חסר. אם היו מגיעים חלק מהבנים, אז חלק נמצאים וחלק לא נמצאים אז גם יוסף לא נמצא. כשכולם נמצאים ויוסף לא נמצא זה היה קשה ליעקב מאד מאד. הוא הרגיש את הצער שיוסף איננו.

> וַיְהִי, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ, אֶל-יוֹסֵף; וַתֹּאמֶר, שִׁכְבָה עִמִּי.
>
> בראשית לט, ז

שמה היה זליכה. גימטריא "עב". "אֶת-עֵינֶיהָ, אֶל" - ראשי תיבות גימטריא ע"ב. כדי שלא להזכיר את שמה משום "שם רשעים ירקב" הוא מופיע ברמז בגימטריא.

וַיְמָאֵן

שני ניגונים **שלשלת** ופסק.

◆ מדוע 2 טעמים ?

בא לרמוז שיוסף, באותו רגע, נזכר מי אבא שלו ? מי סבא שלו ? ומי אבא של סבא שלו ? עד אדם הראשון וידע שהוא נשמת אדם הראשון. האדם הראשון בשניה אחת קלקל. איך אקלקל עכשיו ? אני במבחן וכל העולם במבחן. הגמרא אומרת שיעקב הראה ליוסף את אבן השתיה ואמר לו, תדע אם אתה נופל עם הגויה הזו, חס ושלום, אבן השתיה נעקרת ממקומה והעולם יהיה תוהו ובוהו. עליו אמר הפסוק "כי השתות יהרסון צדיק מה פעל ?". אז הבין יוסף את כובד האחריות שיש עליו וקיבל אותה לכן עשה "**פסק**" !! שיסתלק מפה היצר הרע. ושלשלת, שעל ידי כך שנזכרת ב**שושלת** היוחסין שלו עמד בניסיון.

ויעזוב בגדו בידה

בגד לשון בגידה. למה ? כל אחד מאיתנו יש לו יצר הרע שהוא עוטף אותו כבגד "כבגד יעטה". יש לו גם בגד של יצר הטוב עליו. אבל יש אדם, ה' יצילנו, כמו בגדי עשיו החמודות, שבגלל זה צריך לקרוע בגד על מת. למה ? כיוון שזה מצד בגד עשיו. אם היה מוות, ה' ישמור, אז כדי שלא ישלוט בנו צריך לקרוע. כשקורע מסלק מעליו את המוות את החלק של השטן, של היצר הרע. יוסף הצדיק עמל לכפר את החטא של האדם הראשון, פשט את הבגד של היצר הרע ונתן את זה לה. אז היא היצר הרע שלו. היא היתה האדם שהעמידה אותו בניסיון אם ילך בצד הטוב או חלילה ילך לצד השני.

ולא שמע אליה

בראשית לט, י

יוסף לא היה יכול לעמוד מול היצר. מה עשה ? קרא קריאת שמע וניצל. כתוב בגמרא, מה יעשה כשרואה שיצרו מתגבר עליו ? יקרא קריאת שמע.

רבי חיים פלאג'י כותב דבר פלא. אם אדם נוסע בדרך ורואה תאונה שהולכת לקרות או משהו קשה אחר יאמר "שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד" וינצל. יש בזה סגולה שאמירת שמע ישראל מצילה. מצילה הן מיצר הרע והן מכל מיני מזיקין למיניהם. ה' יצילנו מהם.

תמר אומרת ליהודה, וַתֹּאמֶר, הַכֶּר-נָא-לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה, הָאֵלֶּה. יהודה אומר ליעקב, הַכֶּר-נָא, הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא-אִם-לֹא.

אומר הזוהר הקדוש, תמר זו השכינה, זה אנחנו עם ישראל. עם ישראל אומר לקב"ה לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה, הָאֵלֶּה ? החותמת זה ברית המילה, התפילין, זה השבת. הפתילים זה ציצית ועכשיו נר חנוכה מגיע. למי אנו עושים

פתילות של נרות שבת ? לך הקב"ה. המטה זו התורה. למה ? התורה מיישרת את האדם. מי לוקח מטה ? הרועה שהולך בדרך. אם הכבשים סוטים מהדרך הוא מיישר אותם עם המקל. התורה הקדושה שומרת עלינו. יש צד להתיר, יש צד לאסור, יש צד להחמיר, יש צד להקל. מטה פעם לצד זה ופעם לצד זה. אח"כ יש הלכה חדה ברורה לאיזה כיוון אנחנו הולכים. אז עם ישראל אומר לקב"ה שבזכות זה יגאל אותנו.

> וַיְהִי יְקֹוָה אֶת-יוֹסֵף, וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ; וַיְהִי, בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי.
>
> בראשית לט, ב

הפסוק הזה עד כדי כך טוב, עד שרבינו האר"י אמר שיגיד אותו 3 פעמים וגם הפוך ויצליח. פעם ישר ופעם הפוך, שלוש פעמים.

◆ מה זה מצליח ?

אומר הזוהר הקדוש, צלם חי. כל אחד מאיתנו חוץ מהנשמה שיש לנו יש לנו צלם שמקיף את הנשמה. למה צריך את הצלם הזה ? משהו פלא. רבי אברהם אזולאי תירץ לנו את התירוץ. הוא שאל איך הנפטרים מזהים אחד את השני שמה ? כיצד

הם יזהו זה את זה ? הרי הנשמה היא אור. יש לו סביב הנשמה צלם אלוקים בדמות הגוף. איך שהגוף נראה כך הצלם שלו למעלה. אדם שהוא חי, והוא עובד את השם, אז יש לו צלם כך שפניו מאירות. חס ושלום אם האדם חולה או נוטה למות 30 יום קודם פטירתו הצלם מסתלק. הולך ובא. כך מובא בזוהר פרשת ויחי. רבי יצחק בא לרבי אבא ואמר לו שהוא רואה שהצלם שלו הולך ובא בתפילה. אחרי זה רבי שמעון היה ערב שלו והשאיר אותו בחיים. עד שרבי שמעון נפטר לקח אותו איתו. למי יש צלם חי ? למי ששומר את עצמו מעבירה. הגמרא אומרת, שמי שנכשל בעריות ובגויות, ה' ישמור, הצלם אלוקים שלו מסתלק. אתה רואה פנים שאין בהם חיות, אין בהם אור.

הקב"ה היה עם יוסף, ויהי איש מצליח. היה לו צלם חי.

> ויהי

למה ואי ? (לשון צער) שזה במצריים ולא אצל אבא שלו.

לכן אמר לו יעקב, **אחרי ראותי פניך, כי עודך חי**.

◆ מה זה ראותי פניך ?

יעקב רצה לראות את הפנים שלו שהוא לא חטא. יעקב ראה על הפנים של יוסף שהוא לא חטא.

נסיים בחלום של שר המשקים.

וַיְסַפֵּר שַׂר-הַמַּשְׁקִים אֶת-חֲלֹמוֹ, לְיוֹסֵף; וַיֹּאמֶר לוֹ-בַּחֲלוֹמִי, וְהִנֵּה-גֶפֶן לְפָנָי. י וּבַגֶּפֶן, שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִם; וְהִוא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּהּ, הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים. יא וְכוֹס פַּרְעֹה, בְּיָדִי; וָאֶקַּח אֶת-הָעֲנָבִים, וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל-כּוֹס פַּרְעֹה, וָאֶתֵּן אֶת-הַכּוֹס, עַל-כַּף פַּרְעֹה. יב וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף, זֶה פִּתְרֹנוֹ: שְׁלֹשֶׁת, הַשָּׂרִגִים-שְׁלֹשֶׁת יָמִים, הֵם. יג בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים, יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת-רֹאשֶׁךָ, וְהֵשִׁיבְךָ, עַל-כַּנֶּךָ; וְנָתַתָּ כוֹס-פַּרְעֹה, בְּיָדוֹ,

כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן, אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ. יד כִּי אִם-זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ, כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ,
וְעָשִׂיתָ-נָּא עִמָּדִי, חָסֶד; וְהִזְכַּרְתַּנִי, אֶל-פַּרְעֹה, וְהוֹצֵאתַנִי, מִן-הַבַּיִת הַזֶּה. טו כִּי-גֹנֹב
גֻּנַּבְתִּי, מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים; וְגַם-פֹּה לֹא-עָשִׂיתִי מְאוּמָה, כִּי-שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר. טז וַיַּרְא
שַׂר-הָאֹפִים, כִּי טוֹב פָּתָר; וַיֹּאמֶר, אֶל-יוֹסֵף, אַף-אֲנִי בַּחֲלוֹמִי, וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי
עַל-רֹאשִׁי. יז וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן, מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה-מַעֲשֵׂה אֹפֶה; וְהָעוֹף, אֹכֵל אֹתָם
מִן-הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי. יח וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר, זֶה פִּתְרֹנוֹ: שְׁלֹשֶׁת, הַסַּלִּים-שְׁלֹשֶׁת יָמִים,
הֵם. יט בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים, יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת-רֹאשְׁךָ, וְתָלָה אוֹתְךָ, עַל-עֵץ; וְאָכַל
הָעוֹף אֶת-בְּשָׂרְךָ, מֵעָלֶיךָ. כ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יוֹם הִלֶּדֶת אֶת-פַּרְעֹה, וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה,
לְכָל-עֲבָדָיו; וַיִּשָּׂא אֶת-רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים, וְאֶת-רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים--בְּתוֹךְ עֲבָדָיו. כא
וַיָּשֶׁב אֶת-שַׂר הַמַּשְׁקִים, עַל-מַשְׁקֶהוּ; וַיִּתֵּן הַכּוֹס, עַל-כַּף פַּרְעֹה. כב וְאֵת שַׂר הָאֹפִים,
תָּלָה: כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם, יוֹסֵף. כג וְלֹא-זָכַר שַׂר-הַמַּשְׁקִים אֶת-יוֹסֵף, וַיִּשְׁכָּחֵהוּ.

הוא ראה 3 גפן. אומר המדרש, ג' פן. פן זה פנים. ולמה נקרא פנים ? כי יש שתי לחיים. פן מימין ופן משמאל. ג' פן זה שלושת האבות: אברהם, יצחק ויעקב.

> וְהוּא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּהּ, הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים.
>
> בראשית מ, י

כפורחת – אברהם. אברהם החל לפרוח בעולם.

עלתה נצה – זה יצחק אבינו.

הבשילו אשכלותיה ענבים, זה יעקב.

- **כמה יוצא גימטריא ענבים ?**

172.

- **יעקב כמה יוצא ?**

182.

172 ועוד 10 ספירות יוצא 182.

עוד פירוש.

והיא כפורחת זה הילדים הקטנים שלומדים בתלמוד תורה מקרא.

עלתה נצה, זה כשהתלמיד עולה כיתה ולומד משניות.

הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים, כשעולה בלימוד ולומד גמרא.

אומר הגאון החידא על הפרשה הזו, שאם תיקח את השם של יעקב באותיות המילוי שלו, י'-וד, ע'-ין, ק'-וף, ב'-ית. תחשב את הגימטריא יוצא 566. גימטריא משיח בן יוסף.

✦ ✦ ✦

בעזרת השם נזכה לקראת חג החנוכה יחד עם משיח בן דוד בנחת ולא בצער. תזכו לחיים טובים ומאושרים. גזירות טובות ובשורות טובות לנו ולכם ולכל בית ישראל.

▶ לצפייה במקור השיעור ביוטיוב

לעילוי נשמת אהובינו

אפרים שמעון אריאל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שיחיו חיים טובים וארוכים

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר